

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL PLĂTIT ÎNAINTE:

pe un an 1500 Lei,

pe o jumătate de an 750 Lei.

ANUNȚURI ȘI RECLAME:

Un șir Corp V, lărgimea a doi milimetri,
Lei 40. Lărgimea de 1 cm. 200 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior

Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

Adresa: BLAJ, jud. Târnava-Mică. Telefon Nr. 168

Oamenii răi își bat joc de adevărații creștini, pentru că n'au curaj să-i imite. Dar, în realitate, ei au convingerea că aceia sunt mai de oameni și mai cinstiți care-și trăiesc religia.

Bine ați venit!

Sâmbătă, 2 Iunie, cu rapidul de București, au sosit la Blaj arhierii noștri din Ardeal de Nord, ca să se întrunească la prima conferință episcopală ținută la Blaj după armistițiu, în ziua de Luni, 4 Iunie 1945.

Au fost întâmpinați la gară și pe întreg parcursul străzilor până la Mitropolie de elevii și elevele școlilor noastre și de toți profesorii, preoții și canonicii Blajului. Li-s'a făcut o primire cu adevărat princiară, așa cum merită cei doi arhierii ai noștri cari au fost adevărați regi în nenorocitul nostru Ardeal, vreme de 4 ani și mai bine.

Da, au fost adevărați regi, deoarece ei au condus poporul nostru. Horthiștii au fost numai tiranii și sbirii acestui popor român unit, iar arhierii lor le-au fost adevărații regi și părinți, ca în vremile vechi, de cruntă asuprire.

Preasfințitul Dr. Iuliu Hossu al Cluj-Gherlei a fost un adevărat suveran la Cluj. Palatul său a fost cu adevărat Palatul în care s'au adunat toți conducătorii, toți părinții și toți apărătorii oropsitului nostru popor; acolo și-au spus necazurile, acolo durerile, acolo plângerile și tânguirile toți oropsiții, toți nenorociții, toți neîndreptățiții noștri. Iară Preasfințitul Iuliu cu lacrimi în ochi i-a ascultat pe toți și i-a mângâiat, și jalbele lor le-a arătat horthiștilor dela Budapesta cari trebuiau, cel puțin de ochii lumii, să mai deslege cătușele și să mai vindece rănilor, cel puțin din când în când.

Preasfințitul Dr. Alexandru Rusu al Maramureșului, neîndreptățit și El însuși și pe cale de a fi isgonit chiar și din palatul propriu, a înfruntat cu fruntea mândră și ridicată toate nedreptățile și asupririle, neîncetând a protesta împotriva împilărilor și umilirilor la cari au fost expuși toți credincioșii Preasfinției Sale. Dârz și neînfricat, cum a fost totdeauna, s'a opus cu tot curajul și energia tuturor apăsărilor și batjocurilor.

Bine ați venit, Preasfințitorilor, la sânul de maică al Mitropoliei noastre de Alba-Iulia și Făgăraș, ca — împreună cu arhierii noștri de aici, cari și El atâtea au avut de îndurat sub antonescieni — să hotărâți asupra sorții Bisericii noastre, care, oricât de asuprită a fost sub fasciștii Antonescieni, a trecut cu bine și peste acele vremuri de grea umilire și neîndreptățire, iară astăzi stă cu fruntea ridicată, deși însângerată în fața ori câtor greutăți s'ar mai ivi încă.

Ne trebuie mireni apostoli

Ceva despre apostolatul mirenilor

Sfânta noastră Biserică s'a nizuit în toate timpurile să sfințească cât mai multe suflete. Preoții noștri, deși nu pot fi puși pe aceeași treaptă cu cei din Apusul catolic, — din cauza multor greutăți familiare de care sunt legați, în cea mai mare parte —, și-au făcut și-și fac datoria de cele mai multe ori peste așteptări. Cu toate acestea puterile lor nu sunt îndestulătoare pentru a face o apostolie așa de rodnică după cum ar cere-o timpurile grele de azi. Preoții noștri au lipsă de concursul, de ajutorul mirenilor buni, evlavioși și bine instruiți în ale credinței. Avem lipsă de mireni apostoli.

Vor fi unii care vor spune: Chestiunile religioase, treburile de apostolie sunt ale preoților; ei să-și bată capul cu ele! Acestora trebuie să-le răspundem că nu vorbesc tocmai bine. Chestiunile religioase privesc în primul rând pe preoți, este adevărat; dar nu sunt nici decum streine mirenilor, căci și ei au un suflet de mântuit; și ei au datorința de a conlucra la mântuirea altora; și ei sunt lumina lumii și sarea pământului. Viitorul religiei depinde și de ei. „Noi preoții suntem marinarii, voi mireni sunteți călătorii, scrie un mare episcop francez, și, pentru că barca în care ne aflăm, e în continuu bătută de valuri, voi mireni trebuie ca în continuu să ne ajutați la vâslire”. Nimeni nu-i pune pe mireni să conducă barca duhovnicească, deoarece n'au învățat cum să conducă și n'au primit dreptul de conducere, dar, după îndrumările și sub conducerea preoților, sunt îndatorați să vâslească împreună. Mirenilor nu li-se cere să facă tot ceea ce trebuie să facă preoții, căci n'au nici știința teologică, nici harul și nici puterea de sus pentru așa ceva. Ei nu pot, de exemplu, să săvârșească sfintele taine, dar pot propovădui adevărul și morala creștină, și încă în locuri unde preotul nu poate intra fără mare inconvenient, dar

E mică barca Bisericii noastre, are însă cârmaci înainte de toate cinstiți și plini de curaj, iar, în caz de mare furtună, are pe urmașul sfântului Petru, căruia i-s'a fâgăduit, că nici porțile iadului nu-l vor birui.

Bine ați venit, Preasfințiți Părinți, vă primim cu dragoste flască și vă cântăm și urăm din tot sufletul nostru:

Intru mulți ani, Stăpânilor!

unde poate intra ușor mireanul, cum ar fi uzinele, fabricile, atelierile, cazarmele, cafenelele, birourile, șantierile, etc. Mireni trăiesc la un loc cu frații lor de toate vârstele și de toate condițiile. Prin ei adevărul poate intra acolo unde noi preoții nu l-am putea duce. Prin ei apostolia se poate dubla, ba chiar înzeci. Lor li-se deschid uși care nouă preoților ne-ar rămânea închise, (din neștiință sau reavoință).

Cea mai frumoasă apostolie pe care o pot face mireni e aceea a vieții lor virtuoză. Prin pilda vieții lor evlavioase pot face cu mult mai mult decât prin multe vorbiri. Dar să și vorbească dacă știu ce trebuie vorbit și să scrie. Cu alte cuvinte: apostolatul ce li-se cere mirenilor e să facă și ei, pe cât le stă, în puțință, ca viața creștină să strălucească în jurul lor.

Popoarele catolice au mulți mireni apostoli, căci ce alta sunt sutele de mii și milioanele de muncitori, țărani, funcționari și intelectuali din Apus, cari prin puterea iubirii lor față de aproapele, față de Biserică și față de Dumnezeu, muncesc la reînvierea credinței, dacă nu niște vajuici apostoli?! Ce sunt acei advocați, acei deputați, acei medici și profesori, acei scriitori etc., cari cu graiul viu dela tribună, dela catedră, sau cu peana prin foi, ziare, reviste și cărți apără drepturile lui Dumnezeu și ale Bisericii, dacă nu tot apostoli?! Ce sunt acei țărani cari nu se abonează decât la foi și ziare creștine și cumpără numai cărți morale, pentru a le ceta ei în familie și pentru a le da și altora să-le citească, dacă nu tot apostoli?!

Eu nu vreau să spun că noi Uniții n'am avea mireni apostoli. Da, avem, și încă dintre cei mai buni, dar prea puțini. Ne trebuiesc cu mult mai mulți: ne trebuiesc cel puțin de zece ori pe atâția. Ne trebuiesc mireni apostoli printre advocați și medici, printre profesori și învățători, printre ingineri, printre patroni și muncitori, printre politicieni, etc. etc. Ne trebuiesc chiar și printre țărani, căci credința a început să slăbească și printre ei.

Iată acum și o pildă de mirean catolic: E chinezul Iosif Lo-Pa-Hong, ucis cu 12 focuri de revolver de către niște bandiți în 1938. Acest bărbat foarte bogat, cu viață sincer creștină, a organizat în țara sa, începând cu anul 1911, mișcarea catolică de ajutorare a săracilor, mișcare, care după douăzeci de ani înregistra următoarele roade: 20 biserici construite; 71 sale de conferințe pentru care s'au câștigat 363.720 ascultători; 7 școale din care au eșit 2200 elevi cu diplome în regulă; 5 spitale, 19 dispensare, 2 orfeli-

nate, 2 zile pentru bătrâni; 250.000 botezuri printre păgâni și peste un milion de dolari cheltuiți cu îngrijirea bolnavilor și săracilor. În afară de aceasta, Lo Pa Hong a ridicat pe cheltuiala sa un liceu de fete ce numără peste 500 eleve; spitalul „Sf. Iosif“, a cărui întreținere îl costa peste 200.000 dolari anual; în spital s'a dat, din 1912 până'n ziua morții fondatorului, îngrijire la 102.325 greu bolnavi și la 2.194.050 bolnavi mai ușor, și altele multe. Acest Rockefeller al Chinei a știut să-și întrebuințeze averile fabuloase așa cum ne sfătuiește Evanghelia. El a avut pasiunea binelui, dupăcum dușmanii săi au avut-o pe cea a răului. El a fost un mirean apostol în înțelesul plin al cuvântului. Pilda apostoliei lui va străluci înainte peste multe veacuri! Și Biserica catolică are mulți astfel de apostoli în sânul tuturor neamurilor.

Să dea bunul Dumnezeu ca să avem și noi după putințele noastre.

Încă odată: nu e destul ca numai preoții să fie apostoli, ci trebuie să fie și mireanii. Muncitorii printre muncitorii, funcționarii printre funcționarii, intelectualii printre intelectualii, însă totdeauna sub conducerea Bisericii. Să socotească unul fiecare dintre cetitori, cât bine n'ar putea face printr'o viață sincer creștină? Cât bine n'ar putea realiza cu bănuțul ce l-ar da pentru săraci, misiuni, presa bună, Agru, etc.?! Ce lucruri minunate n'ar putea realiza prin vorba lor plină de credință, prin cuvântul lor curajos?! Cât bine n'ar putea face dacă... ar fi apostoli?!
Iosif Naghiu

Poeziile religioase ale lui Eminescu

Cine n'a auzit de Eminescu? E numărat printre cei mai mari poeți ai lumii. Poeziile sale sunt traduse în foarte multe limbi străine.

Între poeziile sale găsim și câteva, în cari cântă pe Maica Domnului. Sunt așa de frumoase, încât pot fi cântate și recitate chiar și la serbări religioase.

Crăiasă alegându-te,
Ingenunchem rugându-te,
Înalță-ne, ne mântue
Din valul ce ne bântue.
Fii scut de întărire
Și zid de mântuire,
Privirea-ți adorată
Asupră-ne coboară
O, Maică Preacurată
Și pururea Fecioară,
Marie.

Noi, ce din mila Sfântului
Facem umbră pământului,
Rugămu-ne 'ndurării,
Luceafărului mărilor,
Ascultă-a noastre plângeri,
Regină peste îngeri:
Din neguri te arată,
Lumină dulce, clară,
O, Maică Preacurată
Și pururea Fecioară,
Marie!

În poeziile acestea Eminescu a plecat dela frumoasele Acatiste ale Bisericii catolice, numite litanii. Le-a auzit de multe ori la Viena, unde se ducea la bisericile catolice. Era prieten cu mulți teologi de ai noștri, cari învățau la Viena.

În momente grele, de chinuri și dureri, Eminescu cere ajutorul Preacuratei:

Răsai asupra mea, luminează-mă,
Ca 'n visul meu cresc de-odinioară,

O, Maică Sfântă, pururea Fecioară,
În noaptea gândurilor mele vină,
Speranța mea tu n'o lăsa să moară,
Deși a fost adânc noian de vină.
Privirea ta de lacrimi calde plină,
Indurătoare-asupra mea coboară!

Despre frumoasele colinzi din satele noastre scrie o poezie cu titlul: Colinde, Colinde. La Crăciun, ne spune poetul:

De dragul Mariei
Ș'a Mântuitorului
S'aprinde pe cer
O stea călătorului.

A scris și o poezie despre Învierea Domnului. Sunt atât de frumoase Paștile în țara noastră, încât Excel. Sa Mons. Andrea Cassulo spune că „Dacă în timpul Paștilor v'ați găsi în mijlocul poporului român, vi-s'ar părea că sunteți între creștinii cei dintâi. După învierea Domnului, mari și mici, chiar și cei dela cârma țării se salută cu frumoasa mărturisire de credință ce se aude până la Înălțarea Domnului la cer: *Cristos a înviat!* — salutare la care se răspunde *Adevărat a înviat!*”. Aceste lucruri le spunea Exc. Sa în Italia.

Eminescu ne îndeamnă așa de frumos:

Cântări de laude 'nălțăm
Noi, Tăe unuia,
Primindu-L cu psalmi și cu ramuri
Plecați-vă neamuri
Cântând Aleluia!
Cristos a înviat din morți
Cu cetele sfinte,
Cu moartea pe moarte călcând-o,
Lumin'aducând-o
Celor din morminte!

Iosif Naghiu

Pelerinajul dela Cărbunar

Duminecă, 3 Iunie, călugării asumpționiști din Blaj au aranjat un frumos și bine reușit pelerinaj în pădurea Cărbunari de lângă comuna Veza, la bisericuța Maicii Săracilor.

La orele 7 și 30 minute o mulțime mare de elevi, eleve și credincioși au plecat dela „Casa Domnului” în procesiune la Cărbunari, purtând crucea și prapori în frunte. La ora 9 a sosit P. S. Dr. Al. Rusu, episcopul Maramureșului, însoțit de canonicii Victor Pop și Iuliu Maior și s'a început liturghia arhierescă, la care a cântat corul „Iacob Mureșanu” de sub prezența Păr. prof. Dr. Septimiu Todoran și de sub conducerea Păr. prof. Celestin Cherebețiu.

S'au cuminecat peste 500 inși din mâna P. S. Sale. A urmat apoi predica însuflețită și plină de îndemnuri minunate a Preasfințitului și procesiunea cu Sf. Cuminecătură.

S'a făcut la orele 16 un paraclis cântat de elevi și eleve.

Reîntorcându-se spre casă tot cântând cântări bisericesti, s'au oprit în fața catedralei și a „Casei Domnului”, unde au cântat câte un imn în cinstea Regelui Cristos, a M. S. Regelui Mihai și a poporului român.

Cele câteva mii de pelerini au petrecut o zi frumoasă și plină de haruri cerești la Cărbunari în Dumineca trecută.

Afacerea Adorjân. La București, la Ministerul Aproximării, s'a dat de urma unei escrocherii, pe care o conducea dl Adorjân. El cumpăra adesea vitele cu 60 lei kilogramul în Ardeal și le vindea cu 2000 kilogramul la București. Au fost deținuți până acuma 22 de astfel de afaceriști.

Grăunțe sufletești

Hoții peste hoții

Războiul trecut, din 1914—1918, a stricat lumea foarte mult. Ani de zile, după încheierea păcii, s'a resimțit răutatea oamenilor. Ce să zicem apoi de războiul acesta, care a fost cel mai crâncen din câte s'au pominit vreodată?

Hitler, deși născut catolic, și-a părăsit religia și a reintrodus păgânismul în Germania. Oamenii lui făceau propagandă fățișă pentru detronarea lui Dumnezeu și întronarea vechilor zei germani, ca Wuotau, Ziu, Donar, Friia și alții. Nu e mirare deci că oamenii lui s'au sălbătăcit și au făcut stătea jafuri și prădări.

Pe urma lor s'au învățat și alții, așa că războiul acesta se poate numi cu drept cuvânt războiul jafului și al prădăciunii.

Dureros e că s'a umplut lumea de hoși și că astăzi nici nu vreau să audă că hoșia este unul dintre păcatele cele mai grele și mai pedepsite de Dumnezeu.

De aceea m'am hotărât să arăt în câteva „Grăunțe sufletești” marele păcat al hoșiei, arătând și pedepșele acestui mare păcat.

Porunca a șaptea dumnezească sună: „Să nu furi!” Călcarea oricărei porunci dumnezeiești însă este păcat de moarte. Mai spune apoi sf. Apostol Pavel în cartea sa I către Corinteni 6, 2: „Nu vă înșelați: nici furii... împărăția lui Dumnezeu nu o vor moșteni!”.

Cu toate acestea însă este deosebire între furt și furt. Mărimea păcatului atârână dela mărimea furtului. Dumnezeu nu pedepsește, ca legea civilă, cu aceeași pedeapsă pe celce fură un ou și pe celce fură un bou. Furturile mai mici pot fi uneori și păcate ușoare. Ba cel ce fură mâncare, atunci când altfel ar muri de foame, atunci când păcătuiește, dacă are gândul, să dea înapoi cinstit bunul furat, îndată ce va avea de unde. De aceea și zice sf. Scriptură: „Nimeni nu disprețuește un hoț, pentru că a furat, ca să-și astâmpero foamea” (Proverbele lui Solomon 6, 30). Și tot de aceea nici chiar Domnul nostru Isus Cristos nu le-a socotit de păcat ucenicilor săi, când, fiind flămânzi, au început a smulge spice și a mânca (Matei 12, 1—9).

Celce fură dela un om sărac, cât de puțin, păcătuiește greu. Tot asemenea și cel ce fură câte puțin dela un om în stare mai bună, însă fură adeseori, așa că furturile adunate fac împreună o pagubă însemnată.

Păcătuiește împotriva poruncii a șaptea cel ce corșește, deși nu este lipsit. Păcătuiește greu și cel ce cumpără lucruri furate, mai ales dacă știe că sunt furate. Păcătuiește cel ce fură fructe din grădinile altora, celce taie lemne din pădurea altuia, cel ce-și paște vitele în pășunile altuia, cel ce-l ajută pe altul la furt, cel ce rupe tulei de cucuruz din pământul altuia, cel ce răpește bunurile altuia, cu un cuvânt oricine ia ceva ce nu este al lui și oricine calcă porunca: „ce ție nu-ți place, altuia nu-i face”.

Să fim, în privința călcării poruncii a șaptea, cât se poate de băgători de seamă, asemenea lui Tobit, care, orb fiind, își trimitea femeia pe la gospodari, cari îi dădeau de lucru și-i plăteau. Și odată îi dădură un ied. Și, când a venit acasă, iedul a început să sbiere. Iară el o întrebă: „De unde ai tu iedul? Nu cumva-i de furat? Dă-l stăpânului înapoi, căci nu este îngăduit să mănânci de furat!” (Tobit 2, 12—14). Oare noi așa am face, când ni-s'ar părea ceva furat la casa noastră?

Părintele Iuliu

Cum stă lumea și țara

Războiul cu Japonia

În insulele Filipine, la Mindanao, trei divizii americane au făcut legătură una cu alta și au ocupat mai multe orașe și sate. Se crede că cele mai multe trupe japoneze se află retrase în partea de miazănoapte-răsărit a insulei.

Nici în Birmania nu le merge mai bine Japonezilor, pentru că sunt siliți să-și retragă trupele la apus de linia ferată Mandalay-Rangoon.

Ceeace suferă apoi Japonezii din partea bombardierelor engleze și nordamericane e apoi deadreptul îngrozitor. După capitala Tokio, a fost nimicită o mare parte din orașul Yokohama. Vor gusta și ei acuma, ce înseamnă bombardamentul, mai ales când cele mai multe case sunt de lemn, ca în Japonia, din cauza deselor cutremure de pământ.

Criminalii de război agrățiți

Criminalii de război din România, cari au fost osândiți la moarte, au făcut recurs la Înalta Curte de Casație. Dar aceasta a respins recursul, așa că acuma urma să fie executați. D-l Dr. Petre Groza, președintele consiliului de miniștri, și d-l Lucrețiu Pătrășcanu, ministrul justiției, au cerut audiență dela M. Sa Regele și l-au rugat, ca, având în vedere că războiul a încetat și cei osândiți au fost numai unelte în mâinile celor mai mari, să le schimbe osânda la moarte în osândă la muncă silnică pe viață, ceeace M. Sa Regele a și încuviințat.

Ziariști trimiși în judecata tribunalului poporului

Ziariștii Pamfil Șeicaru, fostul director al ziarului „Curentul”, Ionel Dumitrescu, Romulus Dianu, Romulus Selșanu, Ilie Rădulescu, Ilie Popescu Prundeni, Alexandru Hodoș, Radu Demetrescu-Gyr, Grigore Manoișescu, Gabriel Bălănescu, Pan M. Vizirescu și Aurel Cosma au fost trimiși în judecata tribunalului poporului, fiindcă au scris pe placul lui Hitler și al lui Mussolini, au îndemnat țara să țină cu ei și să se întoarcă împotriva aliaților firești ai României.

Papa despre hitlerism

Sâmbătă, 2 Iunie, Preafericitul Părinte Papa Pius XII a vorbit lumii întregi dela postul de radio Vatican. A spus că s'a sfârșit războiul în Europa, dar ce jale a lăsat în urmă! Mântuitorul a spus că acela care scoate sabia, de sabie va peri. Și așa s'a întâmplat. Are însă credința că Germania se va ridica din nou la o nouă viață, după ce va îsgoni diavolescul național-socialism, care a sălbăticit inimile aceluiași popor.

Încă înaintașul Său de pie memorie a arătat primejdia național-socialismului, care a întemnițat și ucis atâția preoți, călugări, călugărițe și credincioși, a suprimat școlile catolice, a despărțit tineretul de familie și școală. Dar prigoana împotriva Bisericii nu au făcut-o numai în Germania, ci și în Austria, Alsacia și Lorena, în nenorocita de Polonia, în Olanda, Belgia și Franța ocupată de ei.

Intr'un caz, necredincioșii, în ura lor față de Cristos, au mers atât de departe, încât și-au bătut joc de Mântuitorul, biciuind un preot internat, pe fruntea căruiu prinseseră o croană de spini făcută din sârmă ghimpată.

„Urăm poporului german — și-a terminat vorbirea Sfântul Părinte — ca, eliberat acum de rătăcirea ce l-a târît în haos (nelămurire), să și dobândească mântuirea.

D-l Stetinius despre puterile mici și mari

D-l Stetinius, ministrul de externe al Statelor Unite Nordamericane, a declarat Luni, 27 Mai că: „trebuie să căutăm fără încetare să dăm întreaga noastră contribuție la stabilirea în practică a supremației (superioritate mai presus decât toți ceilalți) justiției și tratamentului drept pentru toate popoarele și statele mari sau mici” și „trebuie să ne dăm seama că trăim într'o lume, în care suveranitatea (stăpânirea deplină) nici unei națiuni, nici chiar a celei mai puternice, nu este absolută” (fără margini, cu puteri depline).

Incurcăturile din Siria

Siria este o țară lungă, ca și Palestina, în Asia Mică, și este cuprinsă între Marea Mediterană și pustiu, fiind străbătută de două șiruri de munți, Libanul și Antilibanul. Locuitorii Siriei sunt Arabi și Evrei. Capitala Siriei e Beirut, numită și Snirna. Alt oraș de seamă este Damascul, iar la miazănoapte Alep. În partea de apus a Siriei se cultivă vița de vie și pomi, în celalalte părți mai ales oi și capre. În munții Libanului se găsește fier, aramă și mercur (argint viu). Siria este așezată sub mandat francez, adică este supusă într'o formă mai ușoară Franței, așa cum este supusă și Palestina Angliei.

Săptămânile trecute Franța și-a trimis mai multe trupe în Siria, fiindcă-i era frică, să nu cumva să se răscoale Arabii. Dar locuitorii n'au văzut cu ochi buni debarcarea trupelor în țara lor și au început a le ataca. Bine înțeles că nici Francezii nu se puteau lăsa numai așa, deci au început nu numai a se apăra, dar a și ataca atât cu trupele cât și cu avioanele și bombardierele. Lucrurile se îngroșau zi de zi, așa că se părea a se desvolta război în regulă.

Atunci a pășit la mijloc Anglia și, simțindu-se amenințată în spatele frontului cu Japonia, și-a trimis trupe în Siria, iară cu trupele franceze s'a înțeles, ca ele să se retragă în cazărmi. În forma aceasta turburările din Siria au luat sfârșit, iară lumea s'a văzut scăpată de un nou război ce o amenința.

Realizări la Ineu, Jud. Arad

Pentru ca sfințele sărbători ale Învierii Domnului să se prăznuiască cât mai demn, bunii credincioși din parohia Ineu, adunând mână din mână sumele necesare, au zugrăvit modest, dar frumos, Capela lor.

Reuniunea Mariană a femeilor, conștientă de îndatoririle ei, sub măceștră conducere a d-nei Mariaora Dr. Iuonaș, a înfrumusețat Capela, începând dela Altar și până în cel mai modest colțisor. Astfel au fost pictate în culori de ulcu Chivotul și rama marelui tablou a morții și învierii Domnului, ce atârnă deasupra Altarului. Totodată s'a construit și un frumos tetrapod, pe masa Altarului, pentru susținerea Sfântului Chivot și sfeșnicilor.

Sfințirea sântului lăcaș a avut loc a doua zi de Paști prin preotul local Dr. Nicolae Armeanu.

Cu această ocazie d-na Elena Dr. Aciu a donat un mare și frumos lucru de mână pentru Sfântul Altar, în valoare de cel puțin 20.000 Lei, iar d-na Tulia Cotoi o față de masă, tot lucru de mână, în valoare de cel puțin 30.000 Lei.

Tot de sfințele sărbători, membrele Reuniunii Mariane, la sugestiile d-nei președintă, au împărțit soldaților răniți dela Spitalul Militar d-n loc, cam la 240 persoane, coșuri întregi de cozonaci și ouă roșii, după ce în prealabil au fost sfințite.

E de remarcă faptul, că toate aceste daruri au fost duse dela Capelă până la Spital, în corpore, de credincioșii prezenți, în frunte cu preotul, curatorul, Dr. Traian Iuonaș și d-na președintă, spre edificarea tuturor și distribuirea răniților de înșăși membrele Reuniunii.

Dumnezeu să răsplătească tuturor! *ianus*

„Mi-e milă“...

Aceste cuvinte, cu cari începem aceste modeste rânduri, Domnul Hristos le-a rostit o singură dată cât a fost între oameni pe acest pământ, dar cu fapta de mii și mii de ori. „Mi-e milă de poporul acesta” (Mat. 15, 22) le-a rostit în pustiu, când predica și învăța de mai multe zile, când mulțime multă de popor îl asculta fără să murmure că-i ține prea mult; fără să-le fie sete și fără să simtă oboseala. Mulțime multă de norod, ca la cinci mii de oameni, apoi câte femei și câți copii vor fi fost, de care nu ne spune Sf. Scriptură, dar de sigur mai mulți, căci femeile și copiii la adunări, și mai ales la Sf. Biserică, sunt întotdeauna mai mulți ca bărbații. În aceste zile de sfântă reculegere, marea mulțime adunată prindea de pe buzele Mântuitorului fiecare vorbă și o pune în cartea inimii lor. Desigur că, după atâtea zile, flămânzise poporul și dacă i-ar fi dat drumul în această stare de flămânzeală, mulți ar fi căzut pe cale. „Mi-e milă de poporul acesta, că de trei zile stă cu mine și n'are ce mânca”. Atunci Domnul din iubire față de popor a făcut minunea înmulțirii pâinilor, săturând tot poporul și au rămas încă șapte coșuri de sfărâmituri. De aici se poate vedea că rodul iubirii este mila.

Așa a iubit Dumnezeu lumea, încât a dat pe fiul său, să suferă chinuri și moarte pentru ea. I-s'a făcut milă de Adam și Eva, cari, după ce au săvârșit păcatul, au fost dețonați de pe tronul fericirii, dar a trimis pe fiul său Isus Hristos, ca să-i ridice, arătând că el este tot același părinte milostiv.

Tot așa ne spune și nouă celor de astăzi. „Mi-e milă de voi”... „Veniți la mine toți cei osteniți și însărcinați și eu vă voi odihni pe voi”.

Veniți plugari — robi ai gliei — veniți voi cei bătuți de vânturi și de ploii; veniți cărturari, veniți învățați și neînvățați, bogați și săraci, tineri și bătrâni, veniți toți cari sunteți legați de afacerile voastre, veniți cu toții: vă știu durerile, năcazurile și slăbiciunile voastre, veniți că mi-e milă de voi și voiesc să vă ajut. Deși mă vătămați mereu prin păcatele voastre, eu nu vă urăsc.

Da! Să alergăm la el, la biserica lui, să ne ajute în aceste clipe de grea cumpănă! Să alergăm, căci în schimbul ajutorului nu ne pretinde pământul nostru, nici averea, nici rangurile noastre, ci un singur lucru: inimile noastre. Nu a venit să ne spună nimic, ci a venit, să bea paharul suferințelor în locul nostru. Iuda îl vinde, Petru se lapadă, călăii îl lovesc cu bice, îl scuipează, îl încunună cu spini, îl bat pe cruce cu piroane mari, iar el din milă, deși cuprins de cele mai groaznice dureri, spune: „Părinte, iartă-le lor, că nu știu ce fac”. Mila lui nu s'a terminat, ci își revărsă razele ei până la sfârșitul veacurilor, cum spune și psalmistul: „Că în veac e mila lui”. Mila și-a revărsat-o peste Petru, peste Maria Magdalena, Samarineanca, tâlharul de-a dreapta, îndrăciți, orbi, slăbănogi; și chiar și pe Iuda l-ar fi iertat, dacă s'ar fi întors la el, să-și plângă păcatul ca Petru...

Preot VASILE MODORCEA

Inițierea universității maghiare la Cluj. Pe data de 1 Iunie se inițiază la Cluj o universitate cu limba de predare maghiară, care va avea patru facultăți, și anume: litere și filosofie, drept și economie politică, științe, medicină umană. Universitatea se va deschide în localul liceului de fete „Regina Maria” din Cluj.

Cum trebuie să ne vindecăm de mânia

Plutarh, un filosof grec, care a trăit în veacul întâi după Cristos, a scris mai multe învățături morale, în care ne dă multe sfaturi bune pentru viață, sfaturi foarte potrivite și pentru timpurile noastre. El a fost un bun cunosător al sufletului omenesc și a căutat ca să vindecă — prin scris ori prin grai viu — boalele acestui suflet, de aceea a fost numit „medic al sufletelor”. Una dintre scrierile sale este: „Cum să ne vindecăm de mânia”. Omul mâniaș, spune Plutarh, e ca un foc: toți fug de el, așa că măciosul nu poate să vadă și să audă pe cei cari vreau să-i vină în ajutor și să-l liniștească sau să-i dea un sfat bun. Dacă vrea să se vindecă, primul lucru care trebuie să-l facă e să învingă acest tiran care e mânia, să nu-l asculte când el îi poruncește să strige, să se uste încruntat, să bată, ci să stea liniștit.

Ușor de spus, dar cum? Iată cum: privește un om mâniaș, cum se schimonosește la față, își schimbă glasul de parcă nu mai e glas și chip de om, ci de fiară săbatică, și gândește-te, cât de rău li ată unui asemenea om dacă se arată așa mâniaș, schimonosit la față înaltea familiei și a prietenilor săi! Un alt doctor învățat din vechime (Hipocrate) spunea că cea mai grea boală e aceea în care chipul bolnavului se schimbă, de nu-l mai poți recunoaște. Și avea dreptate! Mai poți recunoaște în mâniaș pe omul liniștit care era cu câteva clipe mai înainte? Așa, Lacedemonienii (un popor grec) îmbătau pe sclavii lor, pentru ca tinerii văzând această priveliște desgustătoare, să se scârbească de această puțimă a beției și astfel să trăiască cumpătați ca și părinții lor.*

Iată cum trebuie să se poarte, mai departe, un om care vrea să se vindecă de mânia: dacă cei de-ai casei sau servitorii au greșit ceva (care om este pe lume să nu greșească?) trebuie să-i pedepsim, ca să se îndrepte, însă cu judecată, fără mânia și fără plăcerea de a pedepsi, întrebându-ne cu drept cuvânt și noi „Oare nu sunt și eu la fel?” Căci, de cele mai multe ori mânia se naște dintr-o trufie prea mare.

Apoi, cel care vrea să scape de mânia, când se așază la masă, să se mulțumească cu mâncarea ce se află la masă și să nu facă, pînă mânia lui, neplăcută mâncarea familiei sale, încât din această cauză să nu le tihnească masa la nici unul.

Pe prieteni și streini, apoi, trebuie să-i primești cu voie bună, cu rămbet și cu voioșie, nu cu sprâncenele încruntate și nici cu cuvinte de ocară, dacă vrei să-ți mai calce pragul casei și să te ajute când ești la strămtorare.

Nici căsnicia și nici prietenia nu pot dura dacă sunt pătate de mânia. O femeie, oricât ar fi de iubită de bărbatul ei, dacă el e un om mâniaș, foarte ușor caută să scape de el; tot așa o femeie arțagoasă face trai greu în casa bărbatului său, oricât ar fi ea de cinstită încolo. Tot așa și între prieteni. Fără de mânia, apoi, chiar și beția e mai ușoară de răbdat!

Să nu dai prilej mănăii să se ivească niciodată și nicăiri: nici în glumă, nici în public, nici când ești într'un post mai înalt, căci lumea te judecă rău, nici când înveți carte pe cineva, căci faci ca să se nască în sufletul aceluia ura de carte, nici când ești bogat, căci lumea te pizmărește, nici când ești sărac sau în nenorocire, căci nimeni nu mai are milă de tine.

Plutarh ne mai spune, cum s'a vindecat el de mânia: „mai întâi m'am hotărât, să mă abțin câteva zile de la orice izbucnire de mânia, ca și cum m'aș fi înfrânt de la vin sau băcură, și asta ca o jertfă trează... Apoi în timp de o lună sau două, încercându-mă pe mine însuși încetul cu încetul, am progresat cu vremea, însușindu-mi răbdarea, cu țările luând seama și păzindu-mă de la orice vorbe rele și fapte nesăbuite și de la patimi, care în schimbul unei scurte și scârbove plăceri, aduc după sine tulburări mari și căință împreună cu cea mai grozavă rușine.”

Dar, pe lângă acestea, încheie acest „medic al sufletelor” cu adăogam și rugăciunea mea proprie pe care n'o socoteam mai puțin cucernică și plăcută lui Dumnezeu.*)

TRAIAN BĂLAN

*) Pentru cei cari pot și vreau să aile mai multe în această privință recomandăm cartea: Plutarh, *Despre mânia, despre liniștea sufletescă, despre limbușle*. Trad. din l. elenă de Ștefan Bezdech, prof. la Universitatea Cluj-Sibiu, Tip. „Cartea Rom.” Sibiu 1943, unde se află și multe istorioare morale potrivite.

Un automobil a omorât un scriitor. Înainte cu câteva zile un automobil mânăst prosteste a ucis pe străzile capitalei pe scriitorul Mihail Sebastian. I-s'a făcut o înmormântare frumoasă în cimitirul izraelit din București, fiind deplâns cu multă jale de o mare mulțime de cărturari.

Știrile săptămânii

M. S. Regele la Academie. Luni 27 Mai s'a ținut la Academia Română o ședință festivă, pe care a deschis-o M. S. Regele Mihai, președintele de onoare al Academiei, terminându-și cuvântarea cu cuvintele: „Cu deplină speranță în Dumnezeu, cu toată credința în dreptatea poporului nostru și în alesele lui însușiri, am desăvârșita convingere că prin muncă și unirea tuturor vom izbuti să așezăm acest neam la locul pe care-l merită între popoarele lumii”.

Di Dr. Emil Hațiegan a fost eliberat și a petrecut câteva zile la București, unde a făcut câteva declarații interesante ziariștilor despre suferințele sale în temnițele horthiste.

Facultatea de medicină din Timișoara se va deschide la 15 Iunie. În forma aceasta bătănenii pot fi mulțumiți, că li-s'a împlinit vechiul vis.

Aurul Ungariei. Armata a 7-a americană a capturat 50 de vagoane de aur, bijuterii și obiecte de aur de ale Ungariei, pe cari le-a luat în pază. Probabil că se vor împărți între aliați, ca pradă de război.

S'au ridicat pensile. Guvernul, văzând scumpetea care crește neîncetat, a ridicat penziile civililor și militarilor cu 380 700%.

Subofițerii pot deveni ofițeri. Un decret-lege dă voie ca subofițerii, cari s'au distins în război după 23 August 1944, să poată deveni deadreptul sublocotenenți.

Piața se scumpește zi de zi, mai ales la noi la Blaj. Laptele se vinde cu 100 Lei litrul, ouăle cu 100 Lei bucata, puii de tocană cu 4500 Lei perechea, cașul cu 1600 Lei kilogramul, așa că bieții lefegii mai ales, încep a duce mari lipsuri. Cauza e că se scumpesc mărfurile din săptămână în săptămână, iar atunci țărani ridică și ei prețurile, căci n'au încotro. Fabricile trebuie să contenească mai întâi cu sporirea prețurilor, și atunci vor conțeni și ceilalți.

Restituirea aparatelor de radio a început. Ministerul de Interne a dat un ordin ca toate aparatele de radio să fie restituite în timp de 5 zile de la data ordinului. Ceice nu le vor restitui vor fi pedepsiți aspru.

S'a scumpit din nou tutunul și țigaretile. Ferice de cei ce nu fumează, că aceia cari au această patimă rea o plătesc cu 40 la sută mai scump de aici înainte și mai fac și coadă în fața tutungeriilor.

Se scumpește și poșta. O scrisoare simplă se va timbra de aici înainte cu 80 Lei, o cartă postală cu 40 Lei, cartea de vizită cu 20 Lei, iară un cuvânt telegrafiat va costa 22 Lei.

Ajutor în gazetă am primit dela următorii abonați: Staja Bodesc și Filip Ianc din Șerel câte 200 lei fiecare, Pr. S. Nicoară Mihail 500 lei, Dna Masca inv. Iernut 650 lei, Episcop Dr. I. Bălan Lugoj 3000 lei, Ioan Suci Gârbova de jos 500 lei, Vlad Ioan preot Chesler 500 lei, Pop Iuliu funcț. C. A. M. Arad-Grădiște 1000 lei, Bodroghi Iosif Blaj 2000 lei, Mija Ilie Sănbenedic 500 lei, Tețu Dumitru Săvăstreni 500 lei. L: mulțumim tuturor din toată inima. Bunul Dumnezeu să-le răsplătească înmii!

Părăstas. La data de 18 Mai a. c. împlinindu-se un an dela moartea eroică a locotenentului de rezervă Vasile Emil Bărbat, prietenii lui au dat un parastas pentru odihna sufletului său, Duminecă în 27 V. 1945, la bisericuța parohială din Blaj. Au luat parte familia celui dispărut cu prietenele și prietenii colegi dela Primăria Blaj. După parastas s'a servit la restaurantul I. Stroia o mică gustare. Bunul Dumnezeu facă-i parte cu dreptii!

† **Preotul Ioan Barna** din Dileul Vechiu jud. Târnava-Mică a trecut la cele veșnice după scurte suferințe, împărțit fiind cu Sfintele Taine ale muribunzilor, în ziua de 2 Mai 1945, în al 63-lea an al vieții și al 36-lea al preoției. În mormântarea i-s'a făcut în ziua de 5 Mai în cimitirul gr. cat. din Dileul vechiu. Il deplânge nemângăiata soție și 4 copii. În veci pomenirea lui!

Poșta gazetei

Duca Vasile I. A. 8293. Gazeta nu v'a mers, din greșeală. Nrii lipsă ne-i mai avem să li trimitem, Vă socotim ab. cu 2 luni mai departe, ca să Vă despăgubim.

Tiron Dobo C. 37. De azi începând gazeta Vă merge regulat.

Miclea Ioan 14214. Am cercetat în adresele tăiate dela expediție și am găsit adresa D-Voastre acolo, deci dela noi se trimite gazeta regulat. Vă rugăm să cereți la poșta din Alba-Iulia. Vom protesta și noi la poștă.

L. Moldovan 5368. Nu aveți nici o restanță, sunteți achitați și pe 1945.

C. Neacșu 12472. Gazeta s'a trimis tot timpul. Nrii ceruți nu i mai avem.

Stan Ioan 5264. Am primit lei 500 în 8 Martie a. c., și de-atunci se trimite gazeta regulat. Cercetați la poșta din loc.

Pr. I. R. Danciu 13994. Am primit banii în luna Martie, însă nu am știut ce să facem cu ei, până nu am primit c. p. în 1. Apr. «Unirea» nu mai apare, deci am repartizat banii trimiși în felul următor: La Sf. Voastră am introdus după cum ați scris, însă la abonații noi: Dl inv. dir. Circa A. am introdus lei 875 nu pe un 1/2 an, după cum ne-ați scris, ci pe durata dela 1 Iunie — 31 Dec. 1945, la ab. Bota N. am introdus tot asemenea 875 lei, dar nu a avut decât lei 500 și lei 375 am luat din cei 500 lei trimiși de Sf. Voastră pentru «Unirea». Vă datorează deci cu 375 lei. Sf. Voastră și Dl inv. dir. Circa aveți la noi câte un bon de 125 lei.

Oficiul parohial Bălinț. Am primit c. p. în care ne scrieți că ați achitat 6 ex și nu vă merg decât 4. Am cercetat și am găsit că dela noi se trimite gazeta la toți, afară de nrul 12992 Șt. Barbu, cărora li-am introdus banii trimiși, pe anul 1944, nu pe 1945, fiindcă eu în restanță cu abonamentul. Din 1 Iunie începând li trimitem din nou gazeta, pentru care trebuie să achiteți până la 31 Dec. lei 875, ori, dacă nu li mai trebuiește, Vă rugăm să o returnați.

Liceul român unit de băieți «St. Vasile cel Mare», Blaj

Nr. 1568/1945

AVIZ

În baza art. 45 din Regulamentul de funcționare a școalelor secundare și în urma ordinului Onor. Minister al Educației Naționale Nr. 107.172/1945, examenul de admitere în cl. I (întâia) la acest liceu va începe în ziua de 26 Iunie 1945.

Examenul constă din probe scrise și orale la limba română și o lucrare scrisă la matematică din materia clasei IV primare.

Taxa examenului este 400 (patru sute) Lei.

Cei ce doresc să se prezinte la acest examen vor depune la Direcțiunea liceului cereri timbrate legal (60 lei fiacal) și vor anexa următoarele acte:

1. Adeverința de terminarea primelor patru clase primare.

2. Extrasul de naștere.

3. Actul de botex.

4. Actul de revaccinare.

5. Actul de cetățenie.

Cererile cari nu vor fi însoțite de toate documentele cerute de regulament și specificate mai sus nu vor fi luate în considerare.

Onorații preoți sunt rugați să comunice acest anunț credincioșilor.

20 (2-2)

DIRECȚIUNEA